

Cor de Cambra del Palau & Sesé —Clàssics corals del segle XX

La Casa dels Cants

Diumenge, 28 d'abril de 2024 – 18 h

El Petit Palau

Compromís amb el medi ambient

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCENICAS Y DE LA MUSICA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Barcelona
Capital Cultural
i Científica

Programa

Cor de Cambra del Palau de la Música

Catalana (Xavier Puig, director)

Júlia Sesé, directora

Ricard Lamote de Grignon (1899-1962)

L'aire daurat

Poema antic

D'ençà que ella partí

Festí nocturn

Missatge

L'amada morta

Maurice Ravel (1875-1937)

Trois chansons

Nicolette

Trois beaux oiseaux du Paradis*

Ronde

*Solistes:

Anna Campmany, soprano

Assumpta Cumí, mezzosoprano

Joan Mas, tenor

Albert Cabero, baríton

Zoltán Kodály (1882-1967)

Jézus és a kufárok

Benjamin Britten (1913-1976)

Five Flower songs, op. 47

To daffodils

The succession of the four sweet months

Marsh flowers

The evening primrose

Ballad of green broom

Elisenda Fábregas (1955)

Bona domna (Obra encàrrec del Palau de la Música
Catalana, estrena absoluta)

Eric Whitacre (1970)

Leonardo dreams of his flying machine

Solistes:

Anna Campmany i Brenda Sara, sopranos

Blanca Martí i Mariona Llobera, mezzosopranos

Germán de la Riva, baríton

Aquest concert té una durada de 60 minuts, sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

#coral #contemporània

Poema

Paradísia

La por no sap qui ets,
desconeix el desig de les mans,
l'infinit de les ardències,
la quietud dels teus estanys,
la virtut amortallada dels teus regnes,
les alzines negres que enfosquen
tots els llacs, totes les lluernes.

Som fruits i espines de temps
dintre l'aigua que fumeja
en el foc a dins del foc
entre espectres i tenebres.

Una forma de bellesa
viva en la foscor.

Lluny de la temença.

Laia Llobera

Paradísia (2023)

Comentari

Els segles XX i XXI, *a cappella*

El concert comença retent homenatge a un dels compositors que es va dedicar intensament al món del cant coral a Catalunya, Ricard Lamote de Grignon. Just aquest any se'n commemora el 125è aniversari del naixement. L'obra triada per a aquesta ocasió és *L'aire daurat*, un cicle de cinc poemes de poesia xinesa antiga que Marià Manent va adaptar al català.

Si fem recerca entre les obres escrites per a cor, ens trobem que altres compositors també s'han enfrontat a aquesta tasca. És el cas del Maurice Ravel amb *Trois chansons*, l'única obra que el compositor va escriure per a un cor *a cappella*. Ens hem de traslladar al principi del segle XX, a una Europa remoguda pels inicis de la Primera Guerra Mundial, en què Ravel es trobava gairebé obsessionat per poder allistar-se, però només rebia negatives. Entre el desembre del 1914 i el febrer del 1915, mentre esperava una nova resposta, va escriure aquestes tres peces amb text d'ell mateix. Finalment es van publicar el 1916 i es van estrenar el 1917, tot recollint bones crítiques. El primer i el tercer poema són un reflex d'un humor irònic i el segon evoca clarament les males notícies de la guerra.

Si parlem d'autors que han dedicat la seva vida al cant coral, un dels més importants del segle XX, sens dubte, fou Zoltán Kodály. L'obra que podrem escoltar avui és un exemple de música sacra hongaresa, *Jezus és á Kufárok*. Es va publicar el 1934, després que Kodály fos conegut gràcies a l'obra *Psalmus Hungaricus*. No n'hem d'oblidar la vessant com a filòleg, etnomusicòleg i sobretot com a pedagog. Capaç de fer cantar junt tot un poble.

L'any 1950 es celebra el 25è aniversari del casament entre Leonard i Dorothy Elmhirst. Una parella de botànics apassionats de les flors. A l'exterior de la seva finca sona per primera vegada l'obra *Flower songs* de Benjamin Britten. El compositor anglès va escriure per a aquesta ocasió un conjunt de cinc cançons amb textos de quatre autors diferents que parlen de flors.

Per finalitzar el concert fem un salt al segle XXI amb les darreres dues obres de la vetllada. *Bona donna* és una peça de la compositora Elisenda Fábregas escrita el 2001. Per a aquest concert i com a encàrrec especial per al Cor de Cambra del Palau, Fábregas ha creat una adaptació de l'obra on els textos han passat de l'anglès a l'occità. Aquesta nova versió també n'ha modificat la durada i alguns altres aspectes que fan que realment sigui una estrena del 2024. Recordem i felicitem la feina com a compositora resident durant aquesta temporada al Palau de la Música.

Arribem al final d'aquest programa amb una obra d'Eric Whitacre, *Leonardo dreams of his flying machine*. Escrita també el 2001, el compositor es basa en un text del 1965 de Charles Anthony Silvestri. La creació neix d'un concepte simple: com sonarien els somnis de Leonardo da Vinci? Quin tipus de música ompliria la ment d'aquest artista? El resultat és una barreja entre allò antic i allò nou.

María José Anglés, musicòloga

Avançament de temporada
2024-2025

Palau
de la Música
Catalana

—Palau 100

03.10.24

Filharmònica de Viena & Gatti
—*Simfonia núm. 10* de Xostakóvitx

29.10.24

Connolly, Anima Aeterna Brugge
& Heras-Casado
—*Simfonia "Wagner"* de Bruckner

04.11.24

Kozhukhin, Filharmònica
de Luxemburg & Gimeno
—*Pini di Roma* de Respighi

21.11.24

Bezuidenhout, Orchestre des
Champs Élysées, Collegium Vocale
Gent & Herreweghe
—*Concert per a piano núm. 4*
de Beethoven

13.01.25

Dueñas, Philharmonia Orchestra
& Alsop
—*Romeu i Julieta* de Prokófiev

26.01.25

Royal Concertgebouw Orchestra
& Mäkelä
—*Vida d'heroi* de Strauss

17.02.25

Ensemble I Gemelli & González Toro
—*Vespro della Beata Vergine*
de Monteverdi

10.03.25

Balthasar Neumann Chor & Orchester
& Hengelbrock
—*Missa solemnis* de Beethoven

23.03.25

musicAeterna & Currentzis
—*Simfonia núm. 9* de Bruckner

23.04.25

Pires, Bezuidenhout, English Baroque
Soloists & Gardiner
—*Simfonia "Praga"* de Mozart

05.05.25

Bell, Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Harding
—*Simfonia "Tità"* de Mahler

26.05.25

Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca,
Orfeó Català & Harding
—*Simfonia "Resurrecció"* de Mahler

Abonaments ja disponibles a partir de 230 euros.
Abonaments a la carta a la venda a partir del 8 de maig
i entrades individuals a partir del 22 de maig.
Més informació a palaumusica.cat i a Taquilles del Palau.

Biografies

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

@ Ricardo Rios

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. El Cor ha estat dirigit per Jordi Casas i Bayer, Josep Vila i Casañas i Simon Halsey. Actualment Xavier Puig n'és el director i Jordi Armengol el pianista.

Als seus components se'ls exigeix un alt nivell vocal i artístic, aspectes que aporten al grup un potencial que el converteix en un cor de gran qualitat. Ha estat dirigit per grans mestres, com René Jacobs, Marc Minkowski, Kent Nagano, Simon Rattle, Gustavo Dudamel, Daniel Barenboim, Christophe Rousset, Vladimir Jurowski, Daniele Gatti, Simon Carrington i Fabio Biondi, i ha col·laborat amb els cantants Philippe Jaroussky i Mark Padmore. Des de l'any 2010 la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO).

A nivell internacional, cal destacar-ne el debut el 2017 als Proms de la BBC de Londres, la gira amb Jean-Christophe Spinosi i l'Ensemble Matheus el 2018, i el debut al festival MÜPA de Budapest el 2022 amb un programa d'ensalades i madrigals del Renaixement català.

De l'any 2022 cal destacar la *Passió segons sant Joan* de Bach, sota la direcció de Xavier Puig, i les estrenes de *Reconnaissance* de Kaija Saariaho i *Invocation to the earth* de Xavier Pagès Corella, sota la direcció de Simon Halsey. També, de la temporada passada 2022-23, cal destacar la interpretació d'obres dels compositors convidats del Palau de la Música Catalana Caroline Shaw i Ferran Cruixent (amb direcció de Júlia Sesé, preparadora del Cor); el concert commemoratiu del centenari de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya que, amb l'objectiu de difondre la música coral a nivell professional per tot el país, es va presentar en gira per tot el territori català en una quinzena de poblacions; la segona col·laboració amb Europa Galante i Fabio Biondi, amb *Il ritorno d'Ulisse in patria* de Monteverdi, i la nova col·laboració amb Franco Fagioli i l'Orchestre de l'Opéra Royal de Versailles que va incloure dos concerts a l'auditori francès.

De la temporada 2023-24 destaquen les interpretacions de *The sacred veil* d'Eric Whitacre, al Palau i al Festival Vocal Saulus de Saragossa, dirigit pel mateix compositor; *El ratpenat* de Strauss, amb Les Musiciens du Louvre, sota la direcció de Mark Minkowski, al Teatro Real de Madrid i al Théâtre des Champs Élysées de París; i *Fidelio* de Beethoven, amb la LA Phil, sota la direcció de Gustavo Dudamel, a Barcelona i en gira per París, Londres i Los Angeles; així com dues produccions pròpies: *Un cant a la natura. Un crit a la terra* i *Una Schubertiada*.

Júlia Sesé Lara, directora

Obtingué el grau en direcció coral amb els mestres Pierre Cao i Josep Vila i Casañas, i posteriorment el grau en cant clàssic i contemporani amb Mireia Pintó i Xavier Mendoza. Totes dues carreres cursades a l'ESMUC.

Dirigeix el Cor Bruckner Barcelona des del 2007 i el Cor Plèiade des del 2014, cors que ha convertit en referents a Catalunya del repertori coral *a cappella*, sobretot de compositors dels segles XX i XXI. És directora preparadora, assistent i col·laboradora del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana des del 2017. És la primera dona que ha dirigit el Cor de Cambra Francesc Valls en misses a la catedral de Barcelona i a la Sagrada Família.

Imparteix l'assignatura de cor a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid des del setembre del 2021. I també és professora de direcció al Curs de Direcció de la FCEC.

Ha estat membre del jurat de diversos concursos corals: La Festa de la Música (2018 i 2020), Certamen Coral Ejea de los Caballeros (2022) i Certamen Coral de Binissalem (2023).

Formació

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Xavier Puig, director

Sopranos

Natàlia Casasús
Araceli Esquerra
Míriam Garriga
Belèn Barnaus
Brenda Sara
Anna Campmany

Mezzosopranos

Assumpta Cumí
Mariona Llobera
Magda Pujol
Tànit Bono
Blanca Martí
Maria Jurado

Tenors

Aniol Botines
Josep Camós
Carles Prat
Marc Rendon
Matthew Thomson
Joan Mas

Baixos

David Pastor
German de la Riva
Oriol Mallart
Antonio Fajardo
Albert Cabero
Joan Climent

Textos

L'aire Daurat

Ricard Lamote de Grignon

1. Poema Antic

Anònim, anterior a Jesucrist

A quinze anys era soldat:
als vuitanta torno a casa.
Trobo un home al bell camí
per ma llar li preguntava
“Buida és la teva llar,
i la colguen brolla i arbres.
He vist llebres pels forats
i faisans sota dels ràfecs.
Tot d’herbei al pati creix
tot d’herbei vora el pou
malves salvatges
De l’herbei me’n faré un plat,
i una sopa de les malves.
Ja m’he cuit sopa i herbei
i ningú no m’acompanya
He mirat cap a Llevant
llàgrimes em salten! Ah!

2. D’ençà que ella partí

Text de Tu-Fu, Dinastia Tang, S. VII

Ah! No em porteu més flors! Vull branques de xiprer
No vull mes flors d’ençà que ella partí
Així que el sol és post darrera les muntanyes
em poso aquell vestit tan blau i tan lleuger,
i m’adormo entre els joncs tendres que ella estimava.

3. Festí nocturn

Text de Li-Po, Dinastia Tang S. VII

Prenc un flascó de vi i entre les flors bevia.
Som tres: la lluna, jo i l'ombra que em seguia
No sap beure, per sort, la lluna bona amiga,
i a la meva ombra mai la set, la set no l'angunia.
Jo, la lluna i la meva ombra, quan canto,
Ara danso ja que no canto. La meva ombra no sap beure, no.
Veus ací la lluna que s'ho mira. Ah, no sap beure per sort, No!
Quan em poso a dansar, l'ombra em fa companyia
Quan s'acaba el festí, els convidats no em fugen.
Veus ací una tristor que mai l'he coneguda.
Si me'n torno al casal em segueix l'ombra muda,
i una mica més lluny m'acompanya la lluna.

4. Missatge

Text de Xi-King o llibre de les Odes, anterior a Jesucrist

Jo us ho prego, senyor, no vingueu al meu poble:
si mos salzes trenqueu no és que em facin angoixa
Vos ja sou ben gentil però a casa ensaonen
Jo us ho prego, senyor, no salteu la muralla:
no és que em facin patir les moreres trencades.
Ben gentil sou, però mos germans parlen massa
Jo us ho prego, senyor, al jardí no saltéssiu:
tots els sàndals romputs no em fan mica de pena
Ben gentil sou, però la gent diu, i m'esvera...
Jo us ho prego, senyor.

5. L'amada morta

Text de Wu-Ti, Dinastia Liang, S. VI

El so d'aquella seda mai més no s'oirà
La pols ja s'amuntega damunt del marbre clar
És freda i é callada la seva buda cambra
A les portes s'apilen mil fulles color d'ambre
Enyorant una dama tan dolça de mirar
Com em voleu a conhortar?

Trois Chansons

Tres cançons

Música i text de Maurice Ravel

Nicolette

Nicolette, à la vesprée,
S'allait promener au pré,
Cueillir la pâquerette,
La jonquille et le muguet,
Toute sautillante, toute
guillerette,
Lorgnant ci, là de tous les
côtés.

Rencontra vieux loup
grognant,
Tout hérissé, l'œil brillant;
Hé là! ma Nicolette,
Viens tu pas chez Mère
Grand?
A perte d'haleine, s'enfuit
Nicolette,
Laissant là cornette et socques
blancs.

Rencontra page joli,
Chausses bleues et pourpoint
gris,
"Hé là! ma Nicolette,
Veux tu pas d'un doux ami?
Sage, s'en retourna, très
lentement,
Le cœur bien marri.

Rencontra seigneur chenu,
Tors, laid, puant et ventru.
"Hé là! ma Nicolette,
Veux tu pas tous ces écus?
Vite fut en ses bras, bonne
Nicolette,
Jamais au pré n'est plus
revenue.

*Nicolette, al vespre,
anava a passejar al prat,
a collir la margarida,
el narcís i el muguet,
tot saltironant, tota alegre,
mirant aquí i allà per tot arreu.*

*Es va trobar amb un vell llop
que grunyia,
tot eriçat, amb els ulls lluent.
"Ei! Nicolette meva,
que no vens a casa de l'àvia?"
Fins perdre l'alè, Nicolette va
fugir
deixant anar barret i sabates
blanques.*

*Es va trobar amb un patge
formós
amb mitges blaves i armilla gris.
"Ei! Nicolette meva,
no vols un dolç amic?"
Sensata, va tornar enrere, molt
lentament,
amb el cor afligit.*

*Es va trobar amb un senyor
canós,
geperut, lleig, pudent i panxut.
"Ei! Nicolette meva,
no vols totes aquestes monedes?"
Ràpidament era als seus braços,
la bona Nicolette,
no va tornar mai més al prat.*

Trois beaux oiseaux du Paradis

Tres bells ocells del paradís

Trois beaux oiseaux du
Paradis,
(Mon ami z-il est à la guerre),
Trois beaux oiseaux du
Paradis
Ont passé par ici.

Le premier était plus bleu que
le ciel,
(Mon ami z-il est à la guerre),
Le second était couleur de
neige,
Le troisième rouge vermeil.

"Beaux oiselets du Paradis,
(Mon ami z-il est à la guerre),
Beaux oiselets du Paradis,
Qu'apportez par ici?"

"J'apporte un regard couleur
d'azur,
(Ton ami z-il est à la guerre)"
"Et moi, sur beau front
couleur de neige,
Un baiser dois mettre, encore
plus pur."

"Oiseau vermeil du Paradis,
(Mon ami z-il est à la guerre),
Oiseau vermeil du Paradis,
Que portez vous ainsi?"

"Un joli cœur tout cramoisi,
(Ton ami z-il est à la guerre)."
"Ha! je sens mon cœur qui
froidit . . .
Emportez-le aussi."

*Tres bells ocells del paradís,
(el meu xicot és a la guerra),
tres bells ocells del paradís
han passat per aquí.*

*El primer era més blau que el
cel,
(el meu xicot és a la guerra),
el segon era blanc com la neu,
el tercer roig vermell.*

*"Bells ocellets del paradís,
(el meu xicot és a la guerra),
bells ocellets del paradís,
què porteu, per aquí?"*

*"Jo porto una mirada de color
blau,
(el teu xicot és a la guerra)"
"I jo, sobre el teu front blanc com
la neu,
hi he de posar un petó encara
més pur".*

*"Ocell vermell del paradís,
(el meu xicot és a la guerra),
ocell vermell del paradís,
què portes tu, doncs?"*

*"Un bell cor tot carmesí,
(el teu xicot és a la guerra)".
"Ai! Sento refredar-se el meu
cor...
Emporta-te'l també".*

Ronde

Rotllana

Les vieilles:

N'allez pas au bois

d'Ormonde,

Jeunes filles, n'allez pas au
bois:

Il y a plein de satyres,

De centaures, de malins
sorciers,

Des farfadets et des incubes,

Des ogres, des lutins,

Des faunes, des follets, des
lamies,

Diabes, diablots, diabolins,

Des chèvre-pieds, des
gnomes,

Des démons,

Des loups-garous, des elfes,

Des myrmidons, Des
enchanteurs et des mages,

Des stryges, des sylphes,

Des moines-bourrus,

Des cyclopes, des djinns,

Gobelins, korrigans,

Nécromants, kobolds... Ah!

N'allez pas au bois

d'Ormonde,

N'allez pas au bois.

Les velles:

No aneu al bosc d'Ormonde,

noies, no aneu al bosc:

està ple de sàtirs,

centaures, bruixots malvats,

follets i incubs,

ogres, gnoms,

faunes, barrufets, làmies,

diabes, diablons, diablets,

peus de cabra, nans,

dimonis,

homes llop, elfs,

mirmidons,

fetillers i mags,

estriges, silfs,

espantalls,

ciclops, genis,

donyets, esperits,

nigromants, endevins... Ai!

No aneu al bosc d'Ormonde,

no aneu al bosc.

Les vieux:
N'allez pas au bois
d'Ormonde,
Jeunes garçons, n'allez pas au
bois:
Il y a plein de faunes,
De bacchantes et de males
fées,
Garçons, n'allez pas au bois.

Des satyresses,
Des ogresses,
Et des babaïagas,
Des centaures et des
diabliques,
Goules sortant du sabbat,
Des farfadettes et des
démons,
Des larves, des nymphes,
Des myrmidons,
Il y a plein de démons,
D'hamadryades, dryades,
Naiades,
Ménades, thyades,
Follettes, lémures,
Gnomides, succubes,
Gorgones, gobelins...
N'allez pas au bois
d'Ormonde.

Els vells:
No aneu al bosc d'Ormonde,
nois, no aneu al bosc:
està ple de faunes,
bacants i fades malvades,
nois, no aneu al bosc.

Satireses,
ogresses
i bruixes,
centaureses i diableses,
vampiresses que surten del
sàbat,
meduses i gàrgoles,
larves, nimfes,
mirmidones,
està ple de bruixes,
hamadriades, driades,
nàïades,
mènades, tíades,
elfes, lèmurs,
gnòmides, súcubes,
gòrgones, fades...
No aneu al bosc d'Ormonde.

Les filles / Les garçons:
N'irons plus au bois
d'Ormonde,
Hélas! plus jamais n'irons au
bois.

Il n'y a plus de satyres,
Plus de nymphes ni de males
fées.
Plus de farfadets, plus
d'incubes,
Plus d'ogres, de lutins,
Plus d'ogresses,
De faunes, de follets, de
lamies,
Diables, diablots, diabolins,
De satyresses, non.
De chèvre-pieds, de gnomes,
De démons,
Plus de faunesses, non!
De loups-garous, ni d'elfes,
De myrmidons
Plus d'enchanteurs ni de
mages,
De stryges, de sylphes,
De moines-bourrus,
De centaures, de naiades,
De thyades,
Ni de ménades,
d'hamadryades,
Dryades,
Follettes, lémures, gnomides,
succubes, gorgones, gobelins,
De cyclopes, de djinns, de
diabloteaux, d'éfrits,
d'aegyptiens,
De sylvains, gobelins,
korrigans, nécromans,
kobolds... Ah!

N'allez pas au bois
d'Ormonde,
N'allez pas au bois.

Les malavisées vieilles,
Les malavisés vieux
Les ont effarouchés. Ah!

Les noies/els nois:
No anirem més al bosc
d'Ormonde,
per desgràcia! No anirem més al
bosc.

Ja no hi ha sàtirs,
no hi ha nimfes ni fades
malvades.
no hi ha follets, ni incubs,
ni ogres, ni gnomes,
no hi ha ogresses,
ni faunes, barrufets, làmies,
diables, diablons, diablets,
ni satyresses tampoc.
Ni peus de cabra, ni nans,
ni dimonis.
No hi ha faunesses!
Ni homes llop, ni elfs,
ni mirmidons
ni fetillers, ni mags,
ni estriges, ni silfs,
ni espantalls,
ni centaures, ni naiades,
ni tiades,
ni ménades, ni hamadriades,
driades,
elfes, lèmurs, gnòmides, súcubes,
gòrgones, fades,
ni ciclops, ni genis, ni diablots, ni
ifrits, ni egipans,
ni silvans, donyets, esperits,
nigromants, endevins... Ai!

No aneu al bosc d'Ormonde,
no aneu al bosc.

Les velles imprudents,
els vells imprudents
els han espantat. Ai!

Jézus és a kufárok

Jesús i els missatgers

Zoltán Kodály

Text: Evangeli, Joan 2,13.

Elközelge húsvet és felméne
Jézus Jeruzálembe a
templomba.
És ott találá ökrök, juhok,
galambok árusait
És ott terpeszkedtek a
pénzváltók!
És kötélből ostort fonván
kihajtá őket a templomból.

Mind az ökröket, mind a
juhokat, mind kihajtá
Kavarog a barom, szalad a sok
juh
Szalad a sok árus, kavarog a
barom
És a pénzváltók pénzét
szerteszóra
És asztalaikat feldönté
És a pénzváltók sok pénzét
szerteszóra
És kötélből ostort fonván
kihajtá őket a templomból

És a galambok árusinak
mondá: Vigyétek el ezeket
innét!
Ne tegyétek atyám házát
kereskedés házává!
Amazoknak mondá: Írva
vagyon: az én házam
imádságnak háza Minden
népek közt
Ti pedig mivé tettétek?
Rablók barlangjává!
Hallván ezt a főpapok és
írastudók
El akarák öt veszteni, el akarák
öt veszteni
El akarák öt veszteni, mert
féltek vala tőle
Mivelhogy az egész nép úgy
hallgatá Öt

*S'acostava la Pasqua i Jesús
pujava a Jerusalem al temple.
Allà va trobar asseguts els
comerciants de bous, ovelles,
coloms,
així com els canvistes!
Fent-se un fuet de cordes, els va
expulsar del temple.*

*Va conduir tant els bous com les
ovelles, els bous corren en cercles,
les ovelles corren, els comerciants
corren.
Tots els bous, totes les ovelles, els
van expulsar a tots!
Va escampar els diners dels
canvistes,
va bolcar-ne les taules.
Fent-se un fuet de cordes, els va
expulsar del temple.*

*I va dir als venedors de coloms:
“Traieu-los d'aquí!
No feu de la casa del meu pare
una casa de comerç!
Està escrit: La meva casa és casa
de pregària per a tots els pobles,
I tu, què has fet amb això?
Un cau de bandolers!”
En sentir això, els grans
sacerdots i els escribes el volien
destruir,
perquè el temien, perquè tot el
poble l'escoltava.*

Five flower songs, op. 47

Cinc cançons florals, op. 47

Benjamin Britten

1. To daffodils

1. Al narcís

Text de Robert Herrick (1591-1674)

Fair daffodils, we weep to see
You haste away so soon;
As yet the early-rising sun
Has not attain'd his noon.
Stay, stay
Until the hasting day
Has run
But to evensong,
And, having pray'd together,
we
Will go with you along.

*Bell narcís, ploreu de veure
com marxés tan aviat;
abans que el sol primerenc
no ha arribat al seu migdia.
Queda't, queda't
fins que el dia precipitat
hagi passat
però a les vespres,
després d'haver pregat
junts,
anirem amb tu.*

We have short time to stay, as
you,
We have as short a spring;
As quick a growth to meet
decay,
As you, or anything.
We die,
As your hours, and dry
Away,
Like to the summer's rain,
Or as the pearls of morning's
dew,
Ne'er to be found again.

*Tenim poc temps per romandre,
com tu,
la primavera és molt curta;
creix tan ràpid que aviat troba
la decadència,
com tu, com qualsevol cosa.
Morim,
com les teves hores
i ens marçim
com la pluja d'estiu,
o com les perles de la rosada del
matí,
que no es tornaran a trobar.*

2. The succession of the four sweet months

2. La successió dels quatre mesos dolços

Text de Robert Herrick (1591-1674)

First, April, she with mellow
showers
Opens the way for early
flowers,

*Primer, l'abril, amb ruixats
suaus
obre el camí a les flors
primerenques.*

Then after her comes smiling
May
In a more rich and sweet
array,

*Després ve somrient el maig
amb una collita més rica i dolça.*

Next enters June and brings
us more
Gems than those two that
went before,

*A continuació entra el juny i ens
porta més
gemmes que les dues anteriors.*

Then (lastly,) July comes and
she
More wealth brings in than all
those three;

*Després (finalment) arriba el
juliol i porta
més riquesa que tots aquells tres.*

April! May! June! July!

Abril! Maig! Juny! Juliol!

3. Marsh flowers

3. Flors del pantà

Text de George Crabbe (1734-1832)

Here the strong mallow strikes
her slimy root,
Here the dull night-shade
hangs her deadly fruit;

On hills of dust the henbane's
faded green,
And pencill'd flower of sickly
scent is seen;

Here on its wiry stem, in rigid
bloom,
Grows the salt lavender that
lacks perfume.

At the wall's base the fiery
nettle springs,
With fruit globose and fierce
with poison'd stings;

In every chink delights the
fern to grow,
With glossy leaf and tawny
bloom below:

The few dull flowers that o'er
the place are spread
Partake the nature of their
fenny bed.

These, with our sea-weeds,
rolling up and down,
Form the contracted Flora of
our town.

*Vet aquí la forta malva que treu
la seva arrel lliscant,
vet aquí la fosca ombra
nocturna del seu fruit mortal*

*sobre els turons de pols el verd
esvaït del jusquiam negre,
i ja es veu la flor d'olor
malaltissa.*

*Aquí, a la seva tija filosa, amb
flor rígida,
creix la lavanda salada que no
té perfum.*

*A la base del mur les molles
d'ortiga ardent,
amb fruits globosos i ferotges i
punxes verinoses;*

*en cada esquerra fan les delícies
de la falguera que creix,
amb fulla brillant i flor tènue a
sota:*

*les poques flors apagades que hi
ha s'escampen per tot arreu,
participen en la naturalesa del
fons del pantà.*

*Aquestes, amb les nostres males
herbes marines que s'enfilen
amunt i avall,
formen la flora de la nostra
ciutat.*

4. The evening primrose

4. *La bella de nit*

Text de John Clare (1793-1864)

When once the sun sinks in
the west,
And dew-drops pearl the
Evening's breast;
Almost as pale as moonbeams
are,
Or its companionable star,
The Evening Primrose opes
anew
Its delicate blossoms to the
dew;
And hermit-like, shunning the
light,
Wastes its fair bloom upon the
Night;
Who, blindfold to its fond
caresses,
Knows not the beauty he
possesses.
Thus it blooms on while
Night is by;
When Day looks out with
open eye,
'Bashed at the gaze it cannot
shun,
It faints, and withers, and is
gone.

*Quan el sol s'enfonsa per l'oest
i les gotes de rosada omplen de
perles el Véspre,
gairebé tan pàl·lides com els
raigs de lluna,
o la seva estrella companya,
la bella de nit torna a obrir
les seves flors delicades a la
rosada;
i com un ermità que defuig la
llum,
malbarata la seva bella flor a la
nit,
que, lligada a les seves
afeccionades carícies,
desconeix la bellesa que posseeix.
Així floreix mentre passa la Nit;
i quan el Dia obre els ulls,
colpida per la mirada que no pot
evitar,
s'esvaeix, es marceix, i se'n va.*

5. The Ballad of Green Broom

5. *La balada de la ginesta*

Text anònim.

There was an old man lived
out in the wood,
And his trade was a-cutting of
broom, green broom,
He had but one son without
thought without good
Who lay in his bed till 't was
noon, bright noon.

The old man awoke one
morning and spoke,
He swore he would fire the
room, that room,
If his John would not rise and
open his eyes,
And away to the wood to cut
broom, green broom.

So Johnny arose and slipp'd
on his clothes
And away to the wood to cut
broom, green broom,
He sharpen'd his knives, and
for once he contrives
To cut a great bundle of
broom, green broom.

*Hi havia un vellet que vivia al
bosc,
i el seu ofici era tallar ginesta,
ginesta verda,
només tenia un fill sense seny ni
bondat,
que es quedava al llit fins al
migdia clar.*

*Un matí, el vellet es va despertar
i va parlar amb ell,
va jurar que cremaria
l'habitació, aquella habitació,
si el seu John no es llevava, no
obria els ulls,
i no anava al bosc a tallar
ginesta, ginesta verda.*

*Així que Johnny es va llevar i es
va vestir,
i va anar al bosc a tallar ginesta,
ginesta verda.
Va afilar els ganivets, i per una
vegada va aconseguir
tallar un gran feix de ginesta,
ginesta verda.*

When Johnny pass'd under a
Lady's fine house,
Pass'd under a Lady's fine
room, fine room,
She call'd to her maid: "Go
fetch me," she said,
"Go fetch me the boy that sells
broom, green broom!"

When Johnny came into the
Lady's fine house,
And stood in the Lady's fine
room, fine room,
"Young Johnny" she said, "Will
you give up your trade
And marry a lady in bloom,
full bloom?"

Johnny gave his consent, and
to church they both went,
And he wedded the Lady in
bloom, full bloom;
At market and fair, all folks do
declare,
There's none like the Boy that
sold broom, green broom.

*Quan en Johnny va passar per
la casa d'una bona dama,
per sota de l'habitació de la
bona dama,
ella va cridar a la seva criada:
"Vés a buscar", va dir,
"Vés a buscar-me el noi que ven
ginesta, ginesta verda!"*

*Quan Johnny va entrar a la
casa de la bona dama,
i va entrar a l'habitació de la
bona dama,
"Jove Johnny", va dir ella,
"renunciaràs al teu ofici
per casar-te amb una dama en
la flor de l'edat?"*

*Johnny va donar el seu
consentiment, i tots dos van anar
a l'església,
i es va casar amb la dama en la
flor de l'edat;
al mercat i a la fira, tot el poble
afirma:
no n'hi ha cap com el noi que
venia ginesta, ginesta verda.*

Bona domna

Bona senyora

Elisenda Fábregas

Countess of Dia (n. c. 1140)

“Estat ai en greu cossirier
per un cavalier qu'ai agut
e vuoil sia totz temps saubut
cum ieu l'ai amat a sobrier;
ara vei qu'ieu sui trahida
car ieu non li donei m'amor,
don ai estat en gran error en
lieig
e quand sui vestida.”

(fragment de la seva chanso:
A cantar m'er de so
qu'eu no volria) traduïda com
"He de cantar el que no
prefereixo no cantar.”

Comptessa de Dia (n. c.
1140)

*Darrerament he patit una gran
angoixa
per un cavaller que vaig tenir
una vegada
i ara per sempre se sàpiga
com l'estimava en excés;
Ara veig que m'han traït
perquè no dormiria amb ell
nit i dia la meua ment no
descansarà
per pensar en l'error que vaig
cometre.*

(fragment del seu poema: "He de
cantar el que no prefereixo no
cantar)

Bernart de Ventadorn
(1150-1180)

“Domna, per vostr' amor
jonh las mans et ador!”

Bernart de Ventadorn
(1150-1180)

*Senyora, pel vostre amor,
ajunto les mans i us adoro!*

Arnaut Daniel (1150-1210)

“Ser enamoratz es s'etendre
vers el cel par d'una
domna.”

**Proverb popular en llatí de
l'Edat Mitja**

“Aut virum aut murum
oportet mulierem habere.”

Arnaut Daniel (1150-1210)

*Estar enamorat és estirar-se fins
al cel a través d'una dona.*

**Proverb popular en llatí de
l'Edat Mitja**

*Una dona ha de tenir un marit
o un mur.*

Leonardo Dreams of His Flying Machine

Leonardo somnia amb la seva màquina voladora

Erik Whitacre

Llibret breu de Charles Anthony Silvestri (1965) Fragments en italià extrets dels llibres de notes de Leonardo Da Vinci (1452-1519).

Leonardo dreams of his flying machine.

Tormented by visions of
Flight and falling,
more wondrous and terrible
each than the last,
Master Leonardo imagines an engine
To carry man up into the sun

And he's dreaming the
heavens call him,
softly whispering their siren-song:
"Leonardo, Leonardi, vieni a volare"

L'uomo colle sue congieniate
e grandi ale
facciendo forza contro alla
resistente aria.

As the candles burn low he
paces and writes,
releasing purchased pigeons
one by one
into the golden tuscan
sunrise...

*Leonardo somnia amb la seva
màquina voladora
Turmentat per visions de vol i
caiguda,
Cadascuna més meravellosa i
terrible que l'anterior.
El mestre Leonardo imagina un
motor
Per portar l'home amunt fins el
sol.*

*I ell somnia que els cels el
criden,
xiuxiuejant suaument el seu
cant de sirena:
"Leonardo, Leonardo, vine a
volar"*

*L'home amb les seves ales grans i
congeniades
Fent força contra la resistència
de l'aire*

*Tant com els ciris cremen avall,
ell camina i escriu,
Alliberant d'un en un els coloms
comprats
a la daurada alba de la Toscana.*

And as he dreams, again the
callin,
The very air itself gives Voice:
“Leonardo, Leonardo, vieni a
volare”

Vicina all’elemento del
fuoco...
Scratching quill on crumpled
paper
(Rete, canna, filo, carta)
Images of wing and frame and
fabric fastened tightly.

As the midnight matchtower
tolls,
over rooftop, street and dome,
the triumph of a human being
ascendint
in the dreaming of a mortal
man.

Leonardo steels himself,
takes one last breath, and
leaps...
“Leonardo, Leonardo, vieni a
volare!
Leonardo, sognare!”

*I mentre ell somnia, de nou la
cria
L'aire mateix dona veu:
Leonard, Leonardo, vine a volar*

*Proper a l'element del foc
Gratant ploma sobre paper
arrugat
(Xarxa, canya, fil, paper)
Imatges d'ala i marc i teixit
subjectats fort*

*Mentre la torre de llumins sona
a mitjanit
Sobre les teulades, carrers i
cúpules
El triomf de l'home essent
ascendent
En els somnis de l'home mortal*

*Leonardo fa el cor fort
pren un darrer alè, i salta
Leonardo, Leonardo, vine a
volar!
Leonardo, somniar!*

També et pot interessar...

La Casa dels Cants

Dijous, 06.06.24 - 20 h

Petit Palau

**Britten, Vila, Vivancos, Guinovart i
Copland**

Cor Francesc Valls

Pere Lluís Biosca, director

B. Britten: *Five flower songs*, op. 47

M. Vila: *Liber generationis*

B. Vivancos: *Amicus meus*

A. Guinovart: *Dixit Dominus*

A. Copland: *In the beginning*

Preu: 15 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

